

Στο Νοσοκομείο Κατερίνης –μεγάλη αμαρτία, Υπουργέ, κύριε Σκουλάκη- ήδη συνεχίζονται οι εργασίες με χρονοδιάγραμμα αποπεράτωσης του έργου.

Η ολοκλήρωση της εθνικής οδού Μαλιακός-Κλειδί και η κατασκευή και βελτίωση όλων των γεωμετρικών στοιχείων, με την κατασκευή των τούνελ του Πλαταμώνα και των Τεμπών, είναι ένα έργο εθνικής σημασίας, που θα βοηθήσει την ανάπτυξη της περιοχής μας.

Θα ήθελα να επισημάνω και να ζητήσω από αυτό εδώ το Βήμα: Την κατασκευή της παλαιάς εθνικής οδού Κατερίνης-Ελασσόνας, Ε-13, Γ' κατηγορία. Η υφιστάμενη κατάσταση είναι απαράδεκτη και εγκυμονεί πολλούς και μεγάλους κινδύνους. Είναι ένα έργο αναπτυξιακό για τους Νομούς Πιερίας, Λάρισας και Κοζάνης.

Στα πλαίσια της προσπάθειας που γίνεται για την προστασία του περιβάλλοντος είναι απαραίτητη η σύνταξη μελέτης και η κατασκευή των αναγκαίων υποδομών για την προστασία των ακτών από τις διαβρώσεις, αλλά και τις προσχώσεις που προκαλούνται από τις φερτές ύλες των ποταμών Λουδία, Αλιάκμονα και Αξιού.

Η άμεση αντιμετώπιση της λειψυδρίας του Νομού Πιερίας με την ολοκλήρωση του Φράγματος της Μόρνας, αλλά κυρίως με τη διαχείριση και εκμετάλλευση των πηγών του Ολύμπου, είναι εξίσου σημαντική.

Επανερχόμενος σ' ένα αίτημά μου, θα αναφερθώ στο θέμα του Αεροδρομίου «Μακεδονία». Θα πρέπει, επιτέλους, να γίνει μετεγκατάσταση, να ληφθούν οι ανάλογες αποφάσεις και να χωροθετηθεί ο χώρος εγκατάστασης μεταξύ των ποταμών Αξιού και Αλιάκμονα, δηλαδή στην περιοχή επάνω στην εθνική οδό, όπου τα πλεονεκτήματα αυτής της τοποθεσίας θα εκθέσουμε αναλόγως στους αρμόδιους Υπουργούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση του Προϋπολογισμού, έχοντας χαρακτηρίσει επιδοκμασίας της κυβερνητικής πολιτικής, δηλαδή ψήφου εμπιστοσύνης, είναι βεβαίως πολύ μακριά από την πρακτική που ακολουθείται από την Αντιπολίτευση. Για εμάς, τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, δεν είναι μία απλή τυπική διαδικασία, αλλά μία έκφραση ειλικρινούς στήριξης του κυβερνητικού έργου και απεριόριστης εμπιστοσύνης στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργό μας, στον Κώστα Καραμανλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθνική στρατηγική για την παιδεία του μέλλοντος δεν μπορεί, βεβαίως, να συμπληρωθεί στη σύντομη συζήτηση ενός προϋπολογισμού.

Ωστόσο, η σημερινή συζήτηση μας δίνει την ευκαιρία κωδικοποιημένα, αλλά με σαφήνεια, συμπυκνωμένα να παρουσιάσουμε τις βασικές αρχές της πολιτικής μας, τις πραγματικές οικονομικές μας δυνατότητες, τους βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους μας και τις εφαρμοσμένες πολιτικές στο πεδίο της διαχείρισης, τόσο του τυπικού συστήματος εκπαίδευσης, όσο και της δια βίου μάθησης.

Ζούμε στην εποχή των μεγάλων μεταβολών. Η εμπειρία έχει παραδώσει τη σκυτάλη στη γνώση και αυτή, με τη σειρά της, στην πληροφόρηση.

Η ταχύτητα πρόσβασης είναι αναπόσπαστη παράμετρος της ανταγωνιστικότητας. Παρ' όλα αυτά, ορισμένες σταθερές παραμένουν αναλλοίωτες, όπως είναι η κριτική σκέψη, η ανοιχτή αντίληψη, η προσήλωση σε κάποιες αρχές και αξίες, που, χωρίς να φρενάρουν την πρόοδο, δεν αφήνουν τον κόσμο να εκτροχιαστεί σε άμετρες ακραίες επιλογές, που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα της δημοκρατίας μας, τον πυρήνα της ελευθερίας μας, την ανθρωπιά της κοινωνίας μας.

Για ακόμη μία φορά στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στον κόσμο η εκπαίδευση αναδεικνύεται ως το πιο ασφαλές όχημα προς το μέλλον, εφόσον βεβαίως διαθέτει τα ποιοτικά και σύγχρονα εκείνα χαρακτηριστικά που απαιτούνται για την παροχή

υψηλού επιπέδου παιδείας.

Η τεχνολογική εξέλιξη από μόνη της, όπως η ίδια η ιστορία αποδεικνύει, δεν συνιστά πρόοδο, παρά μόνο εάν συμπληρώνεται από την ωρίμανση και την εφαρμογή αντίστοιχων ηθικών και ανθρωπιστικών αξιών, που δημιουργούν μέτρο και ισορροπία, αρμονία, όπως έλεγαν πάντα οι Έλληνες. Το υπερτροφικό πόδι της τεχνολογικής προόδου, όταν συνδυάζεται με ατροφικό πόδι στις ανθρωπιστικές αξίες, καθιστά μία κοινωνία ανάπηρη, εύθραυστη, ανέτοιμη να βαδίσει με ασφάλεια προς το μέλλον, συχνά απειλητική, επικίνδυνη για τους γείτονές της και, βέβαια, αυτοκαταστροφική.

Αυτός ο προβληματισμός απασχολεί έντονα την σημερινή Ευρώπη. Είναι το κεντρικό θέμα διαλόγου μεταξύ των επιτρόπων, των κυβερνήσεων, των Υπουργών Παιδείας, της κοινωνίας των πολιτών. Όλοι δέχονται ότι η εκπαίδευση δημιουργεί κοινωνική κινητικότητα, κλείνει το χάσμα μεταξύ φτωχών και πλουσίων, όλοι παραδέχονται ότι οδηγεί με ευκολία στην απόκτηση μιας θέσης στην αγορά εργασίας. Η γνώση είναι δύναμη, δεν υπάρχει αμφιβολία. Δημιουργεί πλούτο, υπεραξία, ισότητα ευκαιριών. Το ζήτημα είναι, όμως, μόνο ζήτημα ανταγωνισμού;

Η σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας είναι σημαντικότερη. Δεν είναι, όμως, ο αποκλειστικός ή ο μοναδικός κύριος στόχος της εκπαίδευσης. Ο απόλυτος στόχος της εκπαίδευσης είναι η παιδεία και η παιδεία είναι κάτι υψηλότερο.

Η έννοια «παιδεία» συμπεριλαμβάνει τη γνώση στην πληροφόρηση, τις νέες δεξιότητες, στοιχεία αναγκαία για την επαγγελματική αποκατάσταση. Συμπεριλαμβάνει, όμως, και την ηθική, αξιακή, πολιτική διάπλαση του ανθρώπινου χαρακτήρα, ενός χαρακτήρα από τον οποίο θα γεννηθεί ο δημοκρατικός πολίτης, ο ευσυνειδητός άνθρωπος, ο γνήσιος πατριώτης, η ευαίσθητη προσωπικότητα που με το ήθος, την ανθρωπιά και τις αξίες που υπηρετεί, θα διασφαλίσει την αρμονία, την ισορροπία, το μέτρο και εν τέλει, την πραγματική πρόοδο.

Εμφανίζεται ενισχυμένη η τάση στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αντιμετωπίζει την εκπαίδευση ως ζήτημα ανταγωνισμού, επιδιώκοντας συχνά να παρεμβαίνει ακόμη και στο πεδίο μιας ξεκάθαρα εθνικής νομοθετικής αρμοδιότητας. Είναι χρέος των κυβερνήσεών μας να απαντήσουν, προσδιορίζοντας με ακρίβεια τη λεπτή κόκκινη γραμμή πάνω στην οποία συναντάται και συνδυάζεται η εκπαίδευση ως εργαλείο ανταγωνιστικότητας στην αγορά εργασίας με την εκπαίδευση ως εργαλείο απόκτησης πλήρους και ποιοτικής παιδείας.

Κατά το πρόσφατο Συμβούλιο των Υπουργών Παιδείας στις Βρυξέλλες, μου δόθηκε η δυνατότητα να ξεκαθαρίσω την ελληνική θέση στο δίλλημα, βρίσκοντας αρκετούς φίλους και συμμετόχους των αντιλήψεών μας. Υπογράμμισα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η εκπαίδευση για μας είναι δημόσιο αγαθό και ότι η πολιτεία οφείλει να το παρέχει δωρεάν σε όλους.

Τόνισα ότι το συγκριτικό πλεονέκτημα της Ευρώπης μας είναι η πολυμορφία της. Δεν πρέπει να κλωνοποιήσουμε τους πολιτισμούς μας, αλλά να σεβαστούμε την Ευρώπη των πατριδών. Πρέπει να αντιστοιχίσουμε, αλλά όχι να εναρμονίσουμε, με την έννοια της εξομοίωσης, τα εθνικά εκπαιδευτικά μας συστήματα. Έτσι, δεν θα διασώσουμε μόνο την Ευρώπη των πατριδών, αλλά θα ενισχύσουμε και από την άποψη του ανταγωνισμού, την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πεδίο της διεθνούς αγοράς.

Για παράδειγμα, κάθε ένα από τα είκοσι επτά κράτη-μέλη με τις ιδιαιτερότητές του, τη γλώσσα του, την ιστορία του, τις πολιτιστικές, πολιτικές και οικονομικές του σχέσεις, μιλά με τις αντίστοιχες αγορές, τις αντίστοιχες κοινωνίες, τους αντίστοιχους πολιτισμούς, τα κράτη του κόσμου. Οι Βρετανοί με τους Αγγλόφωνους, οι Γάλλοι με τη γαλλοφωνία, οι Ισπανοί και οι Πορτογάλοι με τη λατινική Αμερική, οι Βέλγοι με τις παλαιές τους αποικίες, οι Έλληνες με τα Βαλκάνια, τη Μαύρη Θάλασσα, τη διασπορά τους. Διερωτώμαι: Δεν θα γινόταν φτωχότερη η κοινή μας πατρίδα, η Ευρώπη, εάν την περιορίζαμε σε μία γλώσσα, εάν εξομοιώναμε τα εκπαιδευτικά της συστήματα και τα καθιστούσαμε από παραγωγούς εθνικής και ευρωπαϊκής παιδείας απλά εργαλεία για την κατοχύρωση μιας θέσης εργασίας;

Δεν αμφισβητώ την αξία της επαγγελματικής αποκατάστα-

σης για τη ζωή ενός ανθρώπου. Απλώς πιστεύω ότι με την αντιστοίχιση και όχι με την εξομολόγηση των εκπαιδευτικών μας συστημάτων επιτυγχάνουμε τον ίδιο στόχο, χωρίς όμως να υπονομεύουμε τη δημιουργικότητα του κάθε εθνικού πολιτισμού, ο οποίος μέσα από τα δικά του επιτεύγματα θα συμβάλει στην άνοδο της Ευρώπης, ως συνόλου.

Οριοθετώντας με αυτόν τον τρόπο τη σχέση μας με την Ευρώπη εμείς οι Έλληνες, όπως και κάθε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε σε ποια σημεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος πρέπει να προσαρμοστούμε με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις και σε ποια πρέπει να επιμείνουμε, έτσι ακριβώς όπως μάθαμε να κάνουμε από τους πατεράδες μας, συνεχίζοντας και εξελίσσοντας έναν πολιτισμό δυναμικό, που δεν είναι μουσειακό έκθεμα, αλλά έχει ακόμη να προσφέρει πάρα πολλά και στην πατρίδα και στην ανθρωπότητα.

Ο εκσυγχρονισμός του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, η αναπροσαρμογή του, θα πρέπει να είναι συνεχής και ταχεία, ξεκινώντας από την άλλη πλευρά και την δευτεροβάθμια εκπαίδευση και συνεχίζοντας στην τριτοβάθμια και στη διά βίου μάθηση. Βάση της όποιας αλλαγής μπορεί να είναι μόνο η συνάντηση των κοινωνικών δυνάμεων, η συνεννόηση των πολιτικών δυνάμεων και η σύνθεση των διαφορετικών αντιλήψεων.

Στην παιδεία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν χωρούν αγκυλώσεις και δογματισμοί. Μετά από έναν ειλικρινή και πολύπλευρο διάλογο, είναι αναγκαίο ένα πολιτικό και θεσμικό δια ταύτα, το οποίο εν τέλει θα κριθεί στην πράξη.

Κινητήριος δύναμη για την όποια εφαρμοσμένη πολιτική είναι βεβαίως η χρηματοδότηση. Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία, δεν συνδέεται μόνο με τα ποσοστά του Α.Ε.Π., που συνηματολογικά συχνά ακούγονται και δεν αφορά μόνο χρήματα τα οποία διαχειρίζεται το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η χρηματοδότηση για την παιδεία, κρίνεται σε απόλυτα νούμερα και αφορά τα συνολικά ποσά που δαπανώνται για την παιδεία, είτε αυτά τα διαχειρίζεται το ίδιο το Υπουργείο Παιδείας, είτε άλλα Υπουργεία όπως το Εσωτερικών, το Οικονομικών, το Ανάπτυξης το Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ.λπ..

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι δεν χρειάζονται και άλλα χρήματα, κανείς όμως από την άλλη πλευρά δεν μπορεί να παραβλέπει ότι αυξήθηκαν οι δαπάνες την περίοδο 1999-2004 κατά 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά την περίοδο 2004-2007 το διπλάσιο περίπου, δηλαδή κατά 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ με αυτόν τον προϋπολογισμό οι δαπάνες για την παιδεία αυξάνονται κατά 6,5% σε σχέση με τις περσινές.

Είναι επιτυχία ότι ο σωστός σχεδιασμός του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την εκπαίδευση εξασφάλισε ήδη την έγκριση 2,2 δισεκατομμυρίων ευρώ για την επόμενη προγραμματική περίοδο, δηλαδή το 14% του συνόλου των χρημάτων που θα εισέλθουν στην Ελλάδα.

Ένα συμπέρασμα που αβίαστα προκύπτει αν συγκρίνει κάποιος την αποθεωμένη κατά το παρελθόν απορροφητικότητα, με την μετρήσιμη αποτελεσματικότητα, είναι ότι συχνότατα το πρόβλημα στην εκπαίδευση της χώρας μας δεν είναι πρόβλημα έλλειψης φόρων και το λέω ρητά σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά ορθολογιστικής και ανταποδοτικής διαχείρισης και αξιοποίησης των πόρων, γεγονός που μας καλεί να ασκήσουμε ένα σύγχρονο μάντζμεντ στο χώρο του Υπουργείου Παιδείας τόσο σε σχέση με τη στρατηγική όσο και σε σχέση με την εκπαιδευτική καθημερινότητα. Από την πρώτη μέρα που αναλάβαμε τα καθήκοντά μας, επιδιώξαμε, ασκώντας αυτό το σύγχρονο μάντζμεντ, να εκτονώσουμε εντάσεις, να αντιμετωπίσουμε εκκρεμής ζητήματα, να διαχειριστούμε αποτελεσματικά το ανθρώπινο δυναμικό μας, χωρίς όμως να σταματήσουμε ούτε στιγμή την προώθηση μιας γνήσιας μεταρρυθμιστικής και ρηξικέλευτης εκπαιδευτικής πολιτικής.

Ξεκινώντας από την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση φροντίσαμε να καλύψουμε τα κενά σε προσωπικό, χωρίς να διατάσουμε να κόψουμε αποσπάσεις εκπαιδευτικών από γραφεία της διοικήσεως, ακόμη και από πολιτικά γραφεία, κάτι ασυνήθιστο. Στείλαμε ένα ισχυρό μήνυμα στην κοινωνία ότι πρώτα θα διασφαλίζεται πως και το τελευταίο σχολείο της

ελληνικής παραμεθορίου ζώνης θα έχει δάσκαλο μέσα στην αίθουσα και μετά θα τακτοποιούνται οι λειτουργοί της εκπαίδευσης.

Συστήσαμε ειδική επιτροπή και προετοιμάζουμε ένα σύγχρονο λογισμικό πρόγραμμα, ώστε του χρόνου να διασφαλιστεί ότι πριν ακόμη ξεκινήσει η χρονιά θα έχουν αντιμετωπιστεί και τα κενά των εκπαιδευτικών και οι ελλείψεις των βιβλίων και οι καθυστερήσεις που εμφανίζονταν τα προηγούμενα χρόνια. Προχωρούμε στην αξιολόγηση και την ποιοτική εκπαίδευση δασκάλων και καθηγητών. Διευρύνουμε τη χρήση των νέων τεχνολογιών στα σχολεία και στηρίζουμε προγράμματα αριστείας. Αναβαθμίζουμε την τεχνική και τεχνολογική εκπαίδευση των ΕΠ.Α.Λ.-ΕΠ.ΑΣ., έχοντας εγκρίνει ήδη τη χρηματοδότηση εκατόν είκοσι βιβλιοθηκών σε όλη τη χώρα, δίπλα στα σύγχρονα εργαστήρια και λειτουργώντας τα νέα γραφεία διασύνδεσης που θα δώσουν τις ίσες ευκαιρίες στα παιδιά μας να ενταχθούν στην αγορά εργασίας.

Η προσπάθειά μας είναι δυναμική και διαρκής, με στόχο την υψηλή ποιότητα στην παρεχόμενη εκπαίδευση. Σημαντική είναι η υλοποίηση της πολιτικής μας για το «έξυπνο σχολείο», ένα σχολείο που εκτός από τους εκπαιδευμένους δασκάλους ή καθηγητές, εκτός από τα ποιοτικά βιβλία θα διαθέτει και τα σύγχρονα κτήρια με όλα τα απαιτούμενα εποπτικά μέσα.

Από τις δέκα πέντε χιλιάδες σχολικές μονάδες στη χώρα μας, περίπου τεσσερεσήμισι χιλιάδες μονάδες έχουν ηλικία πάνω από σαράντα πέντε χρόνια. Έχουμε επιδοθεί ειλικρινά σ' έναν αγώνα δρόμου για να καλύψουμε τα κενά δεκαετιών. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχουν κατασκευαστεί χίλιες τετρακόσιες πενήντα νέες αίθουσες, εκατόν εξήντα τρεις δηλαδή νέες σχολικές μονάδες και έχουν αναβαθμιστεί ογδόντα δύο υφιστάμενα σχολεία.

Για την περίοδο που τώρα ξεκινά, παρουσιάσαμε ήδη το πρόγραμμά μας 2008-2012, διασφαλίζοντας τη χρηματοδότηση για την κατασκευή χιλίων διακοσίων τριάντα δύο νέων σχολείων, οκτακόσια τριάντα τρία νηπιαγωγεία, τετρακόσια δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια και ΕΠ.Α.Λ. και βέβαια αναβάθμιση πεντακοσίων παλαιότερων σχολείων.

Στόχος μας είναι να εξαλείψουμε την διπλοβάρδια, που ούτως ή άλλως τη μειώσαμε περίπου στο 3% και να περιορίσουμε τα μισθωμένα σχολεία που μέχρι τώρα τα φτάσαμε στο 5,3% στο λεκανοπέδιο της Αττικής και στο 7% στο σύνολο της επικράτειας.

Για να πετύχουμε σε αυτόν το σχεδιασμό χρειαζόμαστε τη συμπαράσταση της Τοπικής και Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, η οποία πρέπει να ανταποκρίνεται στην πράξη, στις υποχρεώσεις όσον αφορά τη συντήρηση των κτηρίων και να διευκολύνει τον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων στην ανεύρεση οικοπέδων για την ανέγερση καινούργιων σχολείων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Εδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**).

Το πρόγραμμά μας για το έξυπνο σχολείο διαμορφώθηκε μέσα από δώδεκα πιλοτικά προγράμματα που εφαρμόσαμε σε συνεργασία με πανεπιστήμια της χώρας και με το Κέντρο Ανανώσιμων Πηγών Ενέργειας. Πρωτοπορώντας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο ενσωματώνουμε στα νέα μας κτήρια βιοκλιματικά συστήματα και σύγχρονες ενεργειακές πρακτικές, που από μόνες τους προάγουν την περιβαλλοντική συνείδηση του μαθητή, εξοικονομούν ενέργεια και προστατεύουν το περιβάλλον.

Εγκαινιάσαμε πρόσφατα τέτοια μοντέλα σχολείων που ενσωματώνουν φωτοβολταϊκά συστήματα, αισθητήρες διοξειδίου του άνθρακα, αυτοματισμούς ηλεκτρικών εγκαταστάσεων, πράσινες στέγες, συστήματα φυσικού αερισμού, συστήματα εξοικονόμησης ενέργειας, οικολογικά υλικά, περιβαλλοντικά διαμορφωμένους αύλιους χώρους και άλλα.

Με τις εφαρμογές μας στο νέο τυπικό δωδεκαθέσιο σχολείο μειώνονται οι αέριες εκπομπές κατά είκοσι χιλιάδες χιλιόγραμμα το χρόνο. Στο τέλος του πενταετούς προγράμματός το 2012 υπολογίζουμε ότι με τα φωτοβολταϊκά συστήματα και τα βιοκλιματικά, που θα έχουν τότε τοποθετηθεί στο 80% των νηπιαγωγείων και το 60% των υπολοίπων σχολείων, η συνολική μείωση

εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα σε ετήσια βάση θα είναι επτά χιλιάδες τριακόσιοι τριάντα τόνοι και θα παράγεται εναλλακτική ενέργεια οκτώ εκατομμυρίων τετρακοσίων ενενήντα επτά χιλιάδες κιλοβατώραν το χρόνο. Με τον τρόπο αυτό του έξυπνου βιοκλιματικού περιβαλλοντικού σχολείου θα συμβάλλουμε, όχι μόνον στην προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και στην καλλιέργεια της περιβαλλοντικής συνείδησης του νέου μαθητή, η οποία συμπληρώνεται με πιλοτική εφαρμογή ενός προγράμματος ανακύκλωσης που ήδη τώρα ξεκινά σε τριάντα τρία σχολεία και θα επεκταθεί σε ολόκληρη τη χώρα.

Για να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο στο θέμα των υποδομών, έχουμε ήδη υπογράψει την πρώτη σύμβαση Σ.Δ.Ι.Τ. ξεκινώντας την κατασκευή συνολικά εκατόν τριάντα νέων σχολικών μονάδων σε ολόκληρη τη χώρα.

Το πλαίσιο της πολιτικής μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση εναρμονίζεται με τη διαδικασία της Μπολόνια και παρακολουθεί τη στρατηγική της Λισαβόνας, χωρίς να εγκαταλείπει την ελληνική πολιτική και πολιτιστική αντίληψη που θεωρεί την εκπαίδευση όχι απλό εργαλείο για την ένταξη στην αγορά εργασίας, αλλά και μέσο για την απόκτηση ολοκληρωμένης παιδείας.

Προχωρούμε την διαδικασία της αξιολόγησης και έχουμε θέσει ήδη σε εφαρμογή τις πρώτες διατάξεις του νόμου-πλαισίου σεβόμενοι απόλυτα την αυτονομία των Α.Ε.Ι., πολλαπλό σύγγραμμα, έλεγχος νομιμότητας κρίσεων από τα ίδια τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., εφαρμογή του νέου τρόπου ανάδειξης μελών Δ.Ε.Π., τετραετής προγραμματισμός, εσωτερικοί κανονισμοί αρχίζουν ήδη να διαμορφώνονται και σε πολλές περιπτώσεις να εφαρμόζονται στην πράξη.

Ο νόμος για την έρευνα και την τεχνολογία, έχοντας ήδη συμπεριλάβει όλες τις προτάσεις των Α.Ε.Ι., επανακατατίθεται στη Βουλή για ψήφιση. Επίσης ολοκληρώνεται η διαδικασία για την προώθηση του νόμου των μεταπτυχιακών και ξεκινά πιλοτικά η λειτουργία των κέντρων διά βίου μάθησης μέσα σε αρκετά πανεπιστήμια της χώρας.

Ανάλογο βάρος δίνουμε στις δομές διά βίου μάθησης, οι οποίες επεκτείνονται σε όλη τη χώρα και εμπλουτίζονται με νέες δραστηριότητες. Σε κάθε περιφέρεια και σχεδόν σε κάθε νομό λειτουργούν σχολεία δεύτερης ευκαιρίας κατά του αναλφαριθμητισμού, συμβουλευτικές γονέων που εκπαιδεύουν τους γονείς να συνεργάζονται με τους καθηγητές για το μέλλον των παιδιών τους, Κέντρα Κατάρτισης Ενηλίκων σε νέες δεξιότητες για να παραμένουν ή να επανεπεντάσσονται στην αγορά εργασίας, ειδικά σχολεία εντός των φυλακών, πύλες του ανοικτού πανεπιστημίου στην κάθε διοικητική πρωτεύουσα περιφέρειας της χώρας.

Στόχος μας είναι να δώσουμε έμφαση στα ζητήματα της νέας γενιάς. Και γι' αυτό δημιουργούμε εκπροσώπηση γραφείων νέας γενιάς σε όλους τους νομούς της χώρας προάγοντας και αναδεικνύοντας ζητήματα που απασχολούν τους νέους. Επαναλειτουργούμε το Παρατηρητήριο του Παιδιού. Συμπληρωματικά προς την τυπική και τη διά βίου εκπαίδευση προωθούμε μια σειρά από καινοτόμες δράσεις υπό τον τίτλο «Έλληνας πολίτης της Ευρώπης, Έλληνας πολίτης του κόσμου» επιδιώκοντας στην κάθε μια από αυτές τις λέξεις να δώσουμε περιεχόμενο.

Αυτή η στρατηγική ακουμπά πάνω σε πέντε πυλώνες καινοτομίας. Ο πρώτος είναι η ανθρωποκεντρική εκπαίδευση που αφορά τα άτομα με αναπηρία, τις ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, Ρόμ, πρόσφυγες, παλιννοστούντες, ομογενείς και τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης. Ο δεύτερος πυλώνας είναι η περιβαλλοντική εκπαίδευση για την αειφόρο ανάπτυξη. Ο τρίτος πυλώνας είναι η ψηφιακή σύγκλιση. Ο τέταρτος πυλώνας είναι η πολυγλωσσία, η γλωσσομάθεια και η ελληνομάθεια με τη δημιουργία δικτύου ελληνικών σχολείων στα Βαλκάνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Σ' ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, ο πέμπτος πυλώνας είναι η σύνδεση της παιδείας με τον πολιτισμό μας σε μια σειρά από δράσεις που θα ενισχύουν και θα επικαιροποιούν την πολιτισμική μας συνείδηση προωθώντας παράλληλα τις ολυμπιακές αξίες

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κάθε προϋπολογισμός μάς δίνει συγκεκριμένες οικονομικές δυνατότητες τις οποίες πρέπει να είμαστε σε θέση εξ ολοκλήρου να αξιοποιήσουμε. Το μίγμα της πολιτικής που σήμερα σας παρουσιάζω πιστεύω ότι μας επιτρέπει να υλοποιήσουμε άμεσα ένα κομμάτι της στρατηγικής μας, να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά πρακτικά προβλήματα της εκπαιδευτικής καθημερινότητας συνδυάζοντάς τα με την κινητικότητα, την προσαρμοστικότητα, την ταχύτητα και την καινοτομία, στοιχεία που μας επιτρέπουν να παρακολουθήσουμε τη νέα εποχή διασφαλίζοντας στα παιδιά μας την ευκαιρία όχι μόνο να επιβιώσουν στον διεθνή ανταγωνισμό, αλλά και να εξελιχθούν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά μιας σύγχρονης ελληνοευρωπαϊκής παιδείας, μιας παιδείας που για τη δική μας Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή αποτελεί πρώτη προτεραιότητα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ, κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απλώς θα ήθελα να πω για τον Υπουργό -γιατί είμαι ένας εκ των ανθρώπων που έχει συγγράψει ένα βιβλίο για τις μουσουλμανικές μειονότητες στη Θράκη- εδώ μέσα να μην παραβιάζουμε οι ίδιοι τη Συνθήκη της Λοζάνης. Η Συνθήκη μιλάει για μουσουλμανικές μειονότητες και όχι για μία. Τουλάχιστον εδώ να μην κάνουμε τέτοια λάθη.

Όσο για το έξυπνο σχολείο, ας δούμε τους δασκάλους και τα βιβλία που δεν έχουν πάει ακόμα στα σχολεία και το συζητάμε μετά το έξυπνο σχολείο και το βιοκλιματικό και δεν ξέρω πώς το λένε.

Να μπορούμε στην ουσία των πραγμάτων, γιατί άκουσα εδώ και πολλή ώρα διάφορα πράγματα. Να μείνουμε στην ουσία. Είπε ο Υπουργός ο κ. Αλογοσκούφης και μάλιστα με μία έπαρση: «Δώσαμε αυξήσεις 35 ευρώ Ε.Κ.Α.Σ., δώσαμε Ο.Γ.Α. 52 ευρώ αύξηση, δώσαμε και 36 ευρώ επίδομα ανεργίας». Αν αυτά λέγονται αυξήσεις, θλίβομαι, λυπάμαι, γιατί η ακρίβεια που υπάρχει γύρω μας, αλλά και τα νούμερα που μας λένε, κύριε Υπουργέ, είναι το λιγότερο πενιχρά. Ας βγούμε στην κοινωνία, για να δούμε, και να τους πούμε: Σας δώσαμε 35 ευρώ, σας δώσαμε 52 ευρώ, σας δώσαμε 36 ευρώ. Είναι ικανός αριθμός, πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, για να επιβιώσει ένας άνθρωπος;

Θα μου πείτε ότι υπάρχει οικονομική δυσπραγία. Έχετε δίκιο, κύριε Υπουργέ, και συμφωνώ απόλυτα μαζί σας. Όμως, ας δούμε λίγο τις τσέπες των διευθυντών σας στις Δ.Ε.Κ.Ο., για παράδειγμα στην Ε.Ρ.Τ. τον κ. Παναγόπουλο που αμείβεται 22.000 ευρώ, τους πέντε διευθυντές που έχει από 16.000 ευρώ ο καθένας, τους κυρίους γενικούς γραμματείς με δεκάδες χιλιάδες ευρώ που τους δίνετε. Να ομιλήσω για δαπάνες και σπατάλες που γίνονται από εδώ και από εκεί; Να πω ότι μόνο το Υπουργείο Ανάπτυξης σύμφωνα με χθεσινό δημοσίευμα έδωσε 40.000.000 μαύρα κονδύλια -δεν ξέρω πώς τα λέτε εσείς- ως επιχορηγήσεις σε μη κυβερνητικές οργανώσεις;

Λοιπόν, αν θέλουμε να βρούμε χρήματα, κύριε Υπουργέ, μπορούμε να βρούμε. Δυστυχώς επειδή έχετε κάνει μία νέα γενιά νέων γαλάζιων πραιτοριανών όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν πράξει κατά το παρελθόν και επειδή χρησιμοποιείτε ως άλλοθι το παρελθόν του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. για να κάνετε τα ίδια λάθη εσείς, θα σας πω ότι τουλάχιστον σ' εμάς δεν περνάνε αυτές οι λογικές.

Θα ήθελα να πω, επίσης, ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. χρωστούν 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Κάποιοι έτσι λένε. Εκδίδονται ομόλογα 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ για τους Ο.Τ.Α. και για την κοινωνική ασφάλιση. Ο μεγάλος φόβος σας -και δεν ξέρω από πού δεσμεύεστε- είναι αν θα τα σπάσουν αυτά τα ομόλογα, αν τα χρειαστούν. Τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ; Δώδεκα δισεκατομμύρια χρωστάει το κράτος σε Ι.Κ.Α., Ο.Τ.Α. και νοσοκομεία. Είναι νούμερα, τα οποία φαντάζουν εξωπραγματικά. Δανειστήκαμε πέρυσι 40.000.000.000 ευρώ. Πόσα περίπου δισεκατομμύρια θα χρειαστούμε φέτος δανεισμό για να επιβιώσει αυτός ο περιερ-